

יאיר ניצני מרים גבה

משנכנס אדר מרבים בטירחה

לרגל פורים, שהפך מחג חביב להפקה כמעט הוליוודית, הנה מגדיר קצר של זני המתחפשים ומשמעותם

איור: טל לזר

עם כל הכבוד לבחירות ולרצון של כולנו לדעת איזו ממשלה תהיה כאן למען עתיד ילדינו, ילדינו עצמם עסוקים בעיקר בהכנות לפורים, והבחירות היחידות שמעניינות אותם הן בין תחפושת של ספיידרמן לתחפושת של צב נינג'ה. גם הדיווחים האחרונים על ירוסים ומחלות בחנות "הפיראט האדום" מעניינים להם את קצה הקורונה. ביטויים כמו "משנכנס אדר מרבים בשמחה" ו"לא כל יום פורים" נועדו במקור להבהיר שלא כל יום בחיים יכול להיות כיפי כמו פורים; אבל היום, כשפורים הפך להפיקה מטורפת בגנים ובבתי הספר, הם משמשים מעין צפייה רת הרגעה להורים – אל תדאגו, לא כל יום פורים, מחר הסיטו הזה יעבור ותוכלו לחזור לחיים הרגילים שלכם, שלא כוללים הכנת רטייה של פיראט ממכסה של מילקי. פעם, מוזמן, בתקופה ההיסטורית המכונה פרה-עלי אקספרס, הורינו קנו לנו מסיכה ותפרו לנו בבית בחוט ומחט תחפושות של ליצן, מלכת אסתר, קאובוי או אינדיאני. אלא שבעקבות משבר הקורונה והחשש להזמין תחפורות מסין, ייתכן שההורים יאלצו לחזור למודל הישן של תפירה בבית. זה אומר שבקרב נראה הורים צעירים חוזרים הביתה עם מכונת תפירה, בתקווה שהם לא יתבלבלו בינה לבין בלנדר.

אבל הדילמות האמיתיות נוגעות לסוגיית ההתחפשות של אנשים מבוגרים. אדם בוגר שמוזמן למסיבת תחפושות ניצב בפני התלבטות קשה, וכל החלטה שיקבל עשויה להשפיע על תרמיתו בעיני הסביבה. רבים שואלים את עצמם, עד איזה גיל סביר להתחפש בלי להיראות פא-טטי? ומה זה אומר עלי בכלל, שאני עדיין במשחק הזה, בדיוק כמו בגיל 26?

גם אם החלטת לזרום ולצאת מהבית, אתה הרי לא יודע אם המסיבה תהיה נשף מסיכות מפואר (ואז, אם הסתפקת בחבישת כובע שמצאת בארון, תצא צנון מיובש ומחבר מסיכות) או חלטורה עלובה (ואז, אם החלטת להשקיע ולהתחפש עם אשתך לסטיק ובן-אל, אתם עשויים לצאת מתלה-בים ששכחו שהם כבר לא בני 14). כמי שכבר חווה חוויות מביכות לכאן ולכאן, אני רוצה לסייע לכם לבחור את התחפושת המתאימה בעזרת מגדיר קצר של זני המתיחשים ומשמעותם.

המשקיען.

מי שלוקח את פורים ברצינות מוגזמת, סובל כנראה משיגעון גדלות, או שסבל מחוסר תשומת לב בילדות. הנ"ל יקנה או יעצב תחפושת מושקעת במיוחד כדי לזכות בפרס הראשון בתחרות התחפושות, אז מה אם מדובר בתחרות של ועד עובדי הטמבוריות באזור עפולה. כדי לנצח ולהשיג צומי מהסביבה הוא ילך למעצב שיער ולמאפרת, יתפור בגדים מיוחדים ויבנה קונסטרוקציה ממתכת, שתיצור תחפושת מקורית – כמו אייפד, מגדר לי עזריאלי, גשר המיתרים או קומביין. אם אתה מהסוג הנ"ל, הבא בחשבון שהיו גם מי שירימו גבה לגבי סררי העדיפויות שלך בחיים ועל מה אתה מבזבז את הזמן שלך, בעיקר כשאתה בכלל לא עובד בטמבורייה.

הלא מזהה.

יש כאלה ששמים על עצמם מסיכה כלשהי, שמסתירה את פניהם במהלך כל הערב. אם לאורך כל המסיבה לא מבינים שהקנורו המקפץ זה אתה – מה עשית בוה, ועל מי בדיוק עשית רושם? מה הרעיון שעומד

אליו, נראה שאתה בעצמך תגמור במדורה. לעומת זאת, להתחפש לאויב מעודכן ומתון יותר, נגיד נסראללה או ארדואן, עשוי להתקבל כדאחקה חיננית.

פעם היה אפשר לצבוע את הפנים במשחת נעליים כדי להתחפש לאדם כהה עור, אבל היום זה לא פוליטיקלי קורקט (ומי עוד מחזיק בבית משחת נעליים??). זה גם נחשב פוגעני להתחפש לערבי, רוסי או גיי. בגלל הקורונה ייתכן שצריך להוסיף לרשימה האסורה גם תחפושת של סיני ושל פינקו (שהוא כידוע איטלקי). אם בפוליטי-קלי קורקט עסקינן, אני מוחה בשם השמנים והקירחים, שדמם עדיין מותר.

תחפושת בעבודה.

זה בסדר להגיע לעבודה מחופשים לייט – שפם קטן, פאה וקצת ליפסטיק, וכבר התרגלנו לראות כפורים פקידה בדואר בתחפושת של פוי-קהונסט. אבל יש שילובים שכדאי להימנע מהם, בעיקר לעובדים שפוגשים לקוחות: למשל, פקיד בבנק שיחליט להתחפש לשורד עלול לעורר אי נוחות. שלא לדבר על רופא או אחות, שיגיעו למשמרת בתחפושת של שלד או זומבי. לעובדים במקדונלד'ס או בארומה עדיף להימנע מתחפושת של ג'וק או עכבר.

אם אתה גובה של מס הכנסה או ההוצאה לפועל, עדיף שתקדיש מחשבה לעניין התחפושת. המשפט "אתה יודע שלא קל לי לעקל לך את הבית" עלול להישמע לא טוב אם תגיד אותו בתחפושת של ליצן.

ועוד מילה על משלוח מנות. פעם, כשממתקים היו מצרך נדיר לילדים והסוכר לא היה אויב הציבור, משלוח לוח מנות היה עניין גדול. בשנים האחרונות המוסד ירד קצת מגדולתו, וייתכן שכדאי לשמור את הטייטל "משלוח לוח מנות" ליום שבו הקנאביס יהיה חוקי ותוקם חברה של דילרים בשם "משלוח מנות", שתביא לך את המנות עד הבית. ●

yairn@israelhayom.co.il

מאחורי העניין? להעלות לפייסבוק פוסט למחרת – "כל מי שהיה אתמול במסיבה אצל האיזקוביצי'ים, זוכרים את הקנגורו שקפץ שם? עכשיו אפשר לגלות שזה הייתי אני, יענקל'ה?"

החפיפניק.

החפיפניק הוא זה שמגיע למסיבה עם קסקט מטופש או משקפיים מפלסטיק שקנה בפיוצייה בדרך, וחשב שכך יצא ידי חובה. גם לשים על הראש גרב ניילון של אשתך ולהגיד שהתחפשת לשורד בנקים לא יעזור לך לצאת טוב. האמת היא שתחפושת כזאת משדרת קוליות מופרות וולוזל באירוע ובמארגן. היא עלולה להציג אותך כמתנשא, שמ"שוכנע שהוא "מעל השטויות האלה של להתחפש כפורים", וגם לגרום לאנשים שכן השקיעו בתחפושת לשפוך עליך "בטעות" את הפונץ שלהם.

התחפושת הזוגית.

זה מתוק להתחפש ביחד, אבל עשוי גם להוציא אתכם דבילים גמורים. יצירתיות מוגזמת שלך או של רעייתך עלולה להכניס אתכם למלכודת כמו "תחפושת ביטויים", שזכורה למשל מתחפושת "שום דבר" הקלאסית – היא מחזיקה שום ואתה עיתון "דבר". בתקופה הנוכחית אפשר לנסות את תחפושת "קולות החיילים" – היא עם בקבוקי קולה ואתה חייל במדים, ואף גרוע מזה – תחפושת "דביל מושלם", כשאתה כמובן הדביל והיא מחזיקה כרטיס של כללית מושלם.

תחפושות עוינות.

תחפושות של אויבי ישראל הן תמיד גבוליות. בילדותנו היה מקובל לשרוף בובה של היטלר בקמוזיץ של ל"ג בעומר, אבל אם תנסה להתחפש